

[Bernhard Baunsgaard]

gen, mens de, der skal betale for det, er den jævne del af befolkningen. Der kan man ikke finde os. Jeg tror, det er umuligt at finde flertal for et sådant forslag i folketinget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hvo som har, skal gives – og det synes jeg ikke om.

Collet (KF):

Jeg vil gerne sige tak til de partier, som har støttet vort lovforslag. Jeg vil gerne rette nogle bemærkninger til dem, som har haft ordet, i første række til ministeren.

Ministeren sagde nogenlunde det, man kunne forvente. På den anden side undrede det mig trods alt, at ministeren sagde, hvad han sagde. Jeg havde fornøjelsen at læse et interview med skatteministeren i Sparekassernes Blad april 1982. Det er ikke, fordi jeg vil begå hverken demagogi eller citatfusk, men jeg synes nok, at jeg kan spore en noget afvigende holdning hos skatteministeren i dag, sammenlignet med hvad han har sagt til Sparekassernes Blad. Jeg vil godt have lov til at citere her, hvad skatteminister Lykkesoft bl.a. siger:

»Det skal kunne betale sig at spare op. Og ikke kun i de langsigtede skattebegünstigede opsparinger, som faktisk er den eneste form for privat opsparing, der rigtig er »gang i« for tiden. Vi må gøre noget for også at fremme den kortere, mindre bundne personlige opsparing«.

Senere i interviewet understreger skatteministeren denne holdning, idet han siger:

»En fortsat dæmpet udvikling i indkomsterne er klart nødvendig. Og det vil være langt det bedste, hvis det kan ske ved, at opsparingen i samfundet forøges på frivillig basis. I det omfang vi bliver nødt til at dreje skatteskruen for at sikre balancen, er der risiko for, at det giver inflationspres.«

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Må jeg lige anmode om datoen på bladet.

Collet (KF):

Det er SDS-Nyt for 1. april 1982.

Skatteministeren anfører også, at en ordning som den af det konservative folkeparti foreslåede vil give en ulige fordeling af skattebegrünstigelserne.

En ting, man må gøre sig klart i denne forbindelse, er, at ordningen opsuger kapital og gavner betalingsbalancen, og en sådan ordning kan jo ikke opsuge midler, som ikke er disponible. I denne forbindelse er det også vigtigt at gøre sig klart, at formålet med at indføre denne ordning bl.a. er at gavne betalingsbalancen. Hovedformålet er naturligvis i første række at give almindelige mennesker mulighed for en opsparing, hvormed de kan overhale inflationen. Dette har indtil i dag ikke været muligt.

Den socialdemokratiske ordførers synspunkter lå af naturlige årsager ikke langt fra skatteministerens. Vi var naturligvis glade for bemærkningerne om vores virkelyst. Til gengæld tror jeg ikke, vi var helt så glade for synspunkterne om, at det er de velhavende, der i særlig grad får gavn af denne ordning. Ordningen retter sig netop mod en bred kreds, og det er jo ikke nødvendigvis sådan, at folk, som med almindelig målestok har en beskedent indkomst, altid bruger rub og stub. Der findes masser af sparsommelige mennesker i dette land, som har en beskedent indkomst, og som ville have mulighed for at udnytte en ordning af denne karakter.

Med hensyn til spørgsmålet om provenutabet kan man nok stille sig det spørgsmål, om ikke provenutabet – som nævnt under behandlingen af det forrige lovforslag – kunne modsvares af offentlige besparelser. Det glædede mig da også under behandlingen af det forrige lovforslag at høre, at økonomiministeren gik ind for, at man skulle åbne en runde om offentlige besparelser.

Den socialdemokratiske ordfører nævnte også, at der vil ikke blive større opsparing. Der er her et forhold, det er vigtigt at hæfte sig ved. Naturligvis må man indrømme, at bruttoopsparingen ikke vil blive identisk med de penge, som bliver indsat på konto for opsparingsfremme, men der er ingen tvivl om, at der vil blive tale om en ganske betydelig stigning i nettoopsparingen som følge af dette lovforslag. Det siger sig selv.

Med hensyn til venstres bemærkninger var vi glade for den positive indstilling til forslaget, og det samme siger vi til CD.

De radikale synspunkter på lovforslaget svarede jo nøje til dem, man fremsatte ved forrige behandling af forslaget. Stadig væk må man sige, at det vigtigste ved dette lovforslag er, at det virker bredt. Man kan se på